

КОЛКУ БОЛИ НАВРЕДАТА

1. Прочитај го секој дел и подреди ги соодветно според хронолошки ред на настаните.
2. За секој дел од текстот запиши поднаслов(реченица) според неговата содржина.

<div style="border: 1px solid green; width: 40px; height: 40px; margin-bottom: 10px;"></div> <p>Еднаш чавката ѝ подвикна на младата цреша: – Еј, убавице! Зар не ти пречи онаа грда старица?" – Прашај ме нешто поумно чавко – се навреди дрвото. А старата цреша не рече ништо. Само горчливо се насмевна во себе и се сети на годините кога и таа беше млада и убава.</p> <hr/> <hr/> <hr/>	<div style="border: 1px solid green; width: 40px; height: 40px; margin-bottom: 10px;"></div> <p>Но ветрето не можеше да се воздржи. – А ти, чавко, дали ја сакаш својата мајка? – ја праша. – Ама прашање – му се подбиваше таа. – Кој е тој што не ја сака својата мајка? – Е, затоа, треба помалку да дрдориш! – А зошто? Што ти пречи тебе сето тоа? – Затоа што старата цреша е нејзината мајка. А и таа некогаш беше најубава на овој рид. Пред повеќе години една нејзина семка, токму јас ја растркалав малку понастрана... Ете, од неа изникна младото дрво... – раскажуваше ветрето.</p> <hr/> <hr/> <hr/>
<div style="border: 1px solid green; width: 40px; height: 40px; margin-bottom: 10px;"></div> <p>Чавката како да се засрами и без збор одлета... Но бидејќи беше само обична чавка, таа никогаш не дозна дека навредата боли повеќе и од рана.</p> <hr/> <hr/> <hr/>	<div style="border: 1px solid green; width: 40px; height: 40px; margin-bottom: 10px;"></div> <p>На ридот имаше две цреши. Едната беше стара, шуплива, речиси исушена и имаше уште само две гранки. А недалеку од неа растеше друга цреша, млада и витка. Нејзините раскошни гранки ја правеа уште поубава.</p> <hr/> <hr/> <hr/>